

Wiadomość tygodnia

LIST NA ROK JUBILEUSZOWY RODZINY PALLOTYŃSKIEJ
50 LECIE KANONIZACJI ŚW. WINCENTEGO PALOTTIEGO

Przełożeni wyżsi Wspólnot palotyńskich w Polsce wydali specjalny list z okazji 50-lecia kanonizacji swego Założyciela Św. Wincentego Pallottiego, który inauguruje obchody roku Jubileuszowego Rodziny Palotyńskiej

Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie!

U progu zbliżającej się 50. rocznicy kanonizacji św. Wincentego Pallottiego stajemy przed Bogiem z sercem przepelnionym wdzięcznością, wypowiadając modlitwę uwielbienia: „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa; On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich – w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego Obliczem” (Ef 1,3-4). Ten hymn dziękczynienia Rodzina Pallotyńska pragnie składać Bogu za dar świętości życia swojego Założyciela podczas jubileuszowego świętowania, które rozpocznie dnia 22 stycznia 2012 roku uroczystą Eucharystią w kościele pw. Chrystusa Króla w Warszawie. „Pallotti. Świętość dla apostołstwa” to motto, które będzie przewodzić naszym celebracjom, modlitwie, refleksji i apostołskim inicjatywom. Dążenie do świętości przenikało całe życie św. Wincentego. Podczas rekolekcji często w modlitwie prosił: „Błagam Boga, aby złał na mnie świętość niezbędną w mym stanie” (Wybór Pism III, 118). „Boże mój! Czuję się niegodny, by być święty; ale Ty przez nieskończone swe miłosierdzie i przez zasługi Jezusa i Maryi, uczyni mnie świętym, jak świętym jest Ojciec Niebieski” (Wybór Pism III, 178). „Boże mój, Miłosierdzie moje! Zapewniaj mnie, że jesteś świętością nieskończoną i udzielającą się bez granic, a przez cud miłosierdzia pragniesz udzielać mi się cały” (Wybór Pism III, 282). Kochać Boga i żyć z Nim w komunii znaczyło dla Pallottiego kochać bliźniego i pracować bez wytchnienia dla jego wiecznego zbawienia. Mimo przemian czasu i mentalności przykład życia i

świętości naszego Założyciela pozostają nadal ważne i aktualne.

Św. Wincenty oparł swoje apostołstwo na głębokim zjednoczeniu z Bogiem i tego samego pragnął dla swoich duchowych synów i córek, aby byli autentycznymi świadkami Chrystusa. Był on całkowicie przekonany, że skuteczność świadectwa zależeć będzie od tego w jakim stopniu życie Jezusa Chrystusa, Apostoła Ojca Przedwiecznego, ujawni się w ich apostołskim życiu.

Rok Jubileuszowy jest dla wszystkich członków Zjednoczenia wezwaniem do życia w świętości oraz do autentycznego i skutecznego urzeczywistniania istoty „bycia Kościołem”. We wspólnym dążeniu i działaniu rozwija się pełniej apostołskie posłannictwo właściwe dla każdego powołania. Idąc za przykładem Założyciela bądźmy wrażliwi na nowe powołania jakie Bóg wzbudzi w sercach wielu braci i sióstr, otworzymy nasze wspólnoty, w których będą mogli podjąć duchową drogę forma-

cji i szczerze włączyć się w życie i działalność apostołską Kościoła.

Zaproponowane celebacje w poszczególnych miastach mają być pomocą i okazją do poznania drogi świętości Wincentego Pallottiego i jego apostołskiego Dzieła oraz ożywienia ducha komunii i współpracy między członkami Zjednoczenia. Na nowo uradujmy się naszym wielkim Świętym Założycielem, niech ponownie zachwyci nas jego droga świętości i wezwanie do powszechnego apostołstwa podejmowanego w duchu eklezjalnej komunii.

Drodzy Bracia i Siostry, niech świętowanie Jubileuszu odnowi w nas pragnienie świętości, które zaowocuje apostołską gorliwością w podejmowaniu wyzwań nowej ewangelizacji. Niech stanie się źródłem inspiracji w poszukiwaniu odpowiedzi na współczesne potrzeby Kościoła i świata. Dzisiejszy Kościół potrzebuje autentycznych świadków i wiarygodnych głosicieli wiary, aby chrześcijanie mogli doświadczać życia w Chrystusie i potrafili rozoznawać rzeczywistości Boskie i ludzkie według Ducha Bożego. Maryi, Królowej Apostołów, zawierzmy owoce tego Roku Łaski i, prosząc o wstawiennictwo św. Wincentego Pallottiego, trwajmy w duchowej komunii.

6 stycznia 2012 roku, Uroczystość Objawienia Pańskiego

Ks. Józef Lasak SAC
Przełożony Prowincjalny [WA]

Ks. Adrian Galbas SAC
Przełożony Prowincjalny [PN]

S.M. Bernadetta Turecka SAC
Przełożona Prowincjalna Sióstr Pallotynek

Ks. Marek Chmielniak SAC
Przewodniczący KRK ZAK

Za: www.pallotyni.pl

Protesty w sprawie wykluczenia TV Trwam z platformy cyfrowej

Do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji napływają z całego kraju protesty przeciwno odmówieniu Telewizji Trwam miejsca na tzw. platformie cyfrowej. Tytułem przykładu zamieszczamy poniżej fragmenty protestu, skierowanego przez Katolickie Stowarzyszenie Dziennikarzy:

„Z wielkim niepokojem przyjmujemy wiadomość o braku miejsca dla TV TRWAM na multipleksie naziemnej telewizji cyfrowej, którym w imieniu Polaków dysponuje Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji pod Pana przewodnictwem. Niestety trudno przyjąć inną linię rozumienia problemu, jak dyskryminacja katolickiej telewizji, która jako jedyna istniejąca w Polsce próbuje podjąć się zadania ewangelizacji poprzez obraz telewizyjny. Ponadto, trzeba zobaczyć wiele tysięcy osób, które oglądają TV TRWAM i są podatnikami, jak również płatnikami abonamentu, a zatem współfinansują projekt multipleksu i mają prawo do bezpłatnego odbioru TV TRWAM w naziemnej cyfryzacji, która daje możliwości dalszego jej rozwoju. Skoro multipleks będzie dostępny dla wszystkich opłacających abonament radiowo-telewizyjny, to żądamy udostępnienia miejsca na multipleksie dla TV TRWAM.

Chcemy przypomnieć, że multipleks nie jest prywatną inwestycją członków KRRiT, ale dobrem narodowym, gdzie w imię demokracji i pluralizmu powinien znaleźć się również głos katolików, a takim jest jedyna - na razie - o zasięgu krajowym katolicka TV TRWAM. Warto dodać, że właśnie TV TRWAM jest jedynym polskim medium, które towarzyszy pielgrzymkom papieża Benedykta XVI. Jako jedyna transmitowała m.in. ostatni Światowy Dzień Młodzieży w Hiszpanii, podczas gdy inne stacje nagłaśniały wówczas przede wszystkim lewackie marginalne grupy, tworząc manipulacyjnie wrażenie, że to jest rzekomo "atmosfera" tych spotkań młodzieży z Ojcem Świętym. Za obecność mediów toruńskich w Madrycie podziękował też kard. Stanisław Dziwisz, dostrzegając, że żadne inne z polskich stacji telewizyjnych nie transmitowały tych, tak ważnych dla katolików, wydarzeń. Ponadto, warto zauważyć uznanie Ojca Świętego Benedykta XVI dla działalności ewangelizacyjnej toruńskich mediów, w tym TV

TRWAM, wyrażone z okazji 20-lecia powstania Radia Maryja.

Dziwne wydają się decyzje KRRiT, a zgoła fałszywe uzasadnienia tych decyzji, że wyznaczonym kryterium spełnionym przez inne stacje telewizyjne, które otrzymały miejsca, miałyby być bogate spektrum na antenie bądź stabilność finansowa; przecież zaakceptowano oferty "raczkujących" stacji telewizyjnych, nawet także nieznanych z telewizyjnego dorobku.

W imię poszanowania demokracji, domagamy się przyznania miejsca na multipleksie dla TV TRWAM, jak również umożliwienia swobodnej realizacji misji ewangelizacyjnej poprzez media, do której zachęcał nas m.in. bł. Jan Paweł II, a teraz czyni to Ojciec Święty Benedykt XVI.”

Za: www.radiomaryja.pl

Dwa katolickie licea wśród najlepszych szkół

Dwie katolickie szkoły: Liceum Ogólnokształcące Sióstr Prezentek w Rzeszowie oraz Diecezjalne Liceum Humanistyczne w Nysie należą do najlepszych liceów ogólnokształcących w Polsce. Już po raz czternasty „Rzeczpospolita” i miesięcznik „Perspektywy” ogłosiły ogólnopolski ranking szkół ponadgimnazjalnych. Pierwsze miejsce zajęło w tym roku Liceum Akademickie UMK w Toruniu.

Liceum Ogólnokształcące im. Jana Pawła II w Rzeszowie zajęło trzynastą pozycję w ogólnopolskim rankingu a w województwie podkarpackim jest liderem. Prowadzone przez siostry prezentki LO jest szkołą publiczną i koedukacyjną, wysoko cenioną przez uczelnie wyższe w regionie. Natomiast Diecezjalne Liceum Humanistyczne w Nysie uplasowało się na miejscu dwudziestym w skali kraju. Szkoła jest placówką katolicką prowadzoną od 1999 r. przez diecezję opolską.

W tym roku o miejscu w ogólnopolskim rankingu zdecydowała nie tylko liczba laureatów olimpiad, ale brane były także pod uwagę wyniki matur obowiązkowych i rozszerzonych oraz ocena szkoły przez uczelnie wyższe.

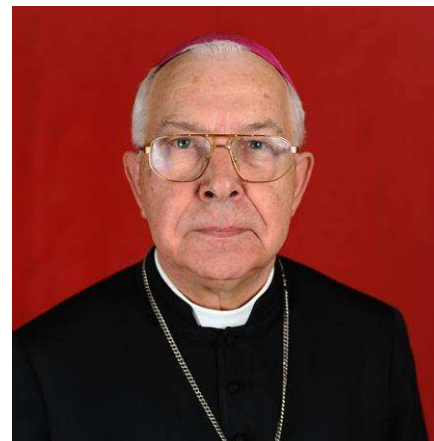
Za: www.deon.pl

Biskup Paweł Socha CM przechodzi na emeryturę

77-letni bp Paweł Socha kończy posługę biskupa pomocniczego diecezji zielonogórsko-gorzowskiej i przechodzi na emeryturę.

Biskup Paweł Socha urodził się 10 stycznia 1935 r. w Wojśławicach pod Radomiem. W 1951 r. wstąpił do Zgromadzenia Księży Misjonarzy. Święcenia kapłańskie z rąk abp. Eugeniusza Baziaka otrzymał 22 maja 1958 r. w kościele Księży Misjonarzy w Krakowie na Stradomiu. Przez rok był

wikariuszem w Żaganiu, a następnie studiował teologię fundamentalną na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (w latach 1959-62). W 1962 r. został wykładowcą seminarium duchownego w Gościkowie-Paradyżu. W 1969 r. uzyskał tytuł doktora teologii na podstawie rozprawy „Idea Tradycji według konstytucji Dogmatycznej Dei Verbum”.

16 listopada 1973 r. Ojciec Święty Paweł VI mianował go biskupem pomocniczym w nowo utworzonej diecezji gorzowskiej, przydzielając mu stolicę tytularną Tunigaba. Święcenia biskupie z rąk kard. Karola Wojtyły otrzymał 26 grudnia 1973 r. w katedrze gorzowskiej. Jako zwołanie biskupie przyjął słowa „Facere veritatem in caritate” (Czynić prawdę w miłości).

Przez cały czas sprawowania posługi biskupiej był biskupem pomocniczym w diecezji zielonogórsko-gorzowskiej (do 1993 r. była to diecezja gorzowska). Pełnił swój urząd u boku czterech kolejnych ordynariuszy: bp. Wilhelma Pluty, bp. Józefa Michalika, bp. Adama Dyczkowskiego, a od stycznia 2008 r. – bp. Stefana Regmunta.

Dwukrotnie, podczas wakansu stolicy biskupiej, powierzano mu funkcję administratora diecezji. Był wikariuszem generalnym (biskupów gorzowskich i zielonogórsko-gorzowskich), członkiem kolegium konsultorów, rady kapłańskiej i diecezjalnej rady duszpasterskiej. W latach 1975-1978 pełnił funkcję rektora diecezjalnego seminarium duchownego w Paradyżu. Do chwili obecnej jest związany z seminarium jako wykładowca.

W ostatnim czasie kierował pracami Wydziału ds. Duchowieństwa i Osób Konsekrowanych Kurii Diecezjalnej w Zielonej Górze, przewodniczył diecezjalnej Komisji ds. Stałej Formacji Kapłanów, Komisji Liturgicznej oraz Komisji ds. Rodziny. Stał na czele Kapituły Odnaczeń „Zasłużony dla Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej”.

W ramach Konferencji Episkopatu Polski angażował się w pracę rozmaitych jej gremiów: Komisji „Iustitia et Pax” (w latach 1975-78), Komisji ds. Seminariów Duchownych (w latach 1975-80 i ponownie od 1989 r.), Komisji ds. Duszpasterstwa Ogólnego (od 1978 r.), Komisji ds. Duszpasterstwa Akademickiego (w latach 1980-89), Komisji ds. Ateizmu. W ostatnim czasie był członkiem Komisji ds. Duchowieństwa (od 1980 r. był jej przewodniczącym), Komisji ds. Polonii i Polaków za Granicą, a także Komisji Mieszanej: Biskupi – Wyżsi Przełożeni Zakonni.

Biskup Socha to ceniony rekolekcjonista i kaznodzieja. Wielokrotnie zapraszano go do prowadzenia rekolekcji w kraju i za granicą, zwłaszcza skierowanych do kapłanów. W latach 1981-97 był dyrektorem krajowym Unii Apostolskiej Kleru. Od 1983 r. redaguje pismo „Dobry Pasterz (organ Komisji Episkopatu ds. Duchowieństwa) i „Notitiae Unionis Apostolicae” (organ UAK). Opublikował wiele artykułów i recenzji naukowych.

10 stycznia 2010 r. bp Paweł Socha obchodził 75. rocznicę urodzin. Złożył wówczas – zgodnie z przepisami prawa kanonicznego – rezygnację z pełnionego urzędu biskupa pomocniczego diecezji zielonogórsko-gorzowskiej. Benedykt XVI przedłużył mu wówczas posługę na dwa lata. Jego rezygnację Ojciec Święty przyjął 16 stycznia 2012 r. Za: www.episkopat.pl

Zakończenie budowy klasztoru franciszkanów w Gliwicach

Na początku Nowego Roku 2012 franciszkanie w Gliwicach (ul. Franciszkańska 1) mogą już odetchnąć, zakończyli budowę klasztoru. Wprawdzie budynek stoi już od kilkunastu lat i zamieszkiwali go zakonnicy, nigdy jednak nie był ukończony, zwłaszcza od strony zewnętrznej. Uzasadnioną przyczyną była budowa nowego kościoła, która przez ponad dwadzieścia lat pochłaniała fundusze Prowincji św. Jadwigi.

Nowy kościół pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa został poświęcony i oddany do użytku publicznego 21 VI 2009. Potem trzeba było wyburzyć stary kościół i choć trochę uporządkować teren. Wreszcie przyszedł moment termorenowacji budynku klasztornego, zmiany dachu i wymiany okien itd. Projekt wykonał mgr inż. Zbigniew Wojnarowski, a realizował go pan

Krzysztof Sawicki z firmą budowlaną SAWBUD. Prace trwały kilka miesięcy. Z ramienia franciszkanów prowadził je gwardian klasztoru o. Idzi Mirosław Wójcik OFM.

Historia braci mniejszych w Gliwicach sięga początków XVII wieku. Wtedy ich domem był dzisiejszy klasztor redemptorystów przy ul. Daszyńskiego 2. Opuścili go z racji kasaty zakonów w roku 1810. Potem nie udało się im do niego powrócić. W drugiej dekadzie XX wieku zakupili starą posiadłość przy ul. Franciszkańskiej 2, zamieszkali w klasztorze raczej prowizorycznym, z sali restauracyjnej zrobili kaplicę (do niedawna kościół) pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa. Po II wojnie światowej czynili starania wybudowania nowego obiektu klasztorno-kościelnego. Realizację zamysłu udało im się rozpocząć dopiero w latach osiemdziesiątych ubiegłego stulecia. W pierwszych dniach roku 2012 znalazły one swoje spełnienie.

Za: www.franciszkanie.com

Paulini obchodzili święto swego Patrona

15 stycznia przypada w Zakonie Paulinów uroczystość św. Pawła Pierwszego Pustelnika. Co roku w tym dniu paulini jako duchowi synowie św. Pawła z Teb w Egipcie – Patriarchy Zakonu, ponawiają swoje przyrzeczenia zakonne - śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa.

O godz. 7.00 została odprawiona uroczysta Msza św., na której zgromadzili się ojcowie i bracia konwentu jasnogórskiego w Kaplicy Matki Bożej. Eucharystii przewodniczył o. Zachariasz Jabłoński, definitor generalny Zakonu Paulinów. Homilię wygłosił o. Jan Maria Sochocki, kapucyn.

„Jest to najważniejsze wydarzenie w naszym dzisiejszym dniu, dla nas na pewno najbardziej subtelne i zobowiązujące. Kiedy patrzymy bardzo ogólnie na naszą sytuację paulinów, na nasze powołanie, to współcześnie nikt nie może na nie spojrzeć inaczej, jak posługując się kluczem Jana Pawła II, który mówił, że jest to wielkie powołanie, powołanie do dźwignia się człowieka z największych upadków na szczyty świętości. Niech Matka Najświętsza nam wyprosi taką postawę, tyle siły i mocy, ile potrzeba do dźwignia siebie i dźwignia innych” – powiedział o. Zachariasz Jabłoński w słowach powitania.

„Składamy Najświętszą Ofiarę zawierając Świętemu Pawłowi Pustelnikowi Zakon Maryjny, któremu patronuje św. Paweł Pustelnik – mówił w homilii o. Jan Sochocki - W uroczystym dniu waszego świętego Patrona, Kościół, który jest nad Wisłą i Kościół Powszechny, bo paulini są obecni na wszystkich kontynentach, składamy wam serdeczne życzenia. Prosimy, aby Pan napełnił was pokojem i radością przez serce Maryi. Naucz nas Matko zachwyć się Bogiem, naucz Matko paulinów zachwyć się niebem i nas

uczestniczących w tej Najświętszej Ofierze, a równocześnie obejmujemy was miłością i radością. Składamy wam życzenia słowami św. Pawła Pustelnika, ‘gdzie serce człowieka w świętej trwając ciszy Boże głosy słyszy i Boża opieka niech wam towarzyszy zawsze i wszędzie’”

Zakon paulinów powstał na ziemi węgierskiej w XIII w. Za wzór życia paulini obrali sobie św. Pawła z Teb w Egipcie, pustelnika, który według przekazu św. Hieronima żył aż 113 lat, z czego 90 lat w grocie skalnej na pustyni egipskiej. Do Polski paulini przybyli w 1382 r. zakładając pierwszy swój klasztor na Jasnej Górze w Częstochowie. (...) O. Stanisław Tomoń
Za: www.jasnagora.com

Obchody Dnia Judaizmu u krakowskich Franciszkanów

Podczas tegorocznego Dnia Judaizmu chrześcijanie i żydzi modlą się za ofiary Holocaustu, za ocalonych od śmierci oraz za wszystkich, którzy nieśli pomoc prześladowanym. W roku 2012 przypada bowiem 70. rocznica rozpoczęcia zagłady Żydów w komorach gazowych Birkenau.

W Krakowie modlitwy odbyły się w bazylice franciszkanów w czwartek 12 stycznia. Przewodniczył im metropolita krakowski kard. Stanisław Dziwisz. Obecni byli ponadto: Naczelny Rabin Krakowa Boaz Pasz, Przewodniczący Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w Krakowie Tadeusz Jakubowicz, proboszcz Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Krakowie ks. Roman Pracki, przedstawiciel Kościoła Polskokatolickiego ks. Marian Wnęk oraz kustosz bazyliki św. Franciszka o. Stanisław Glista.

Kard. Dziwisz mówił, że odmienność można widzieć jako bogactwo, i że dążenie do jedności nie prowadzi do zubożającego ujednolicenia wszystkich i wszystkiego. „Raczej pozwala zachować każdemu jego własne piękno jako dar dla drugich” – przekonywał.

Ksiądz metropolita zachęcał zebranych w świątyni, aby w czasach kryzysu wspólnie stawiali czoło problemom nędzy i ubóstwa. „Nic tak nie pomaga budować dobrych relacji wzajemnych, jak wspólna troska o innych. Chcielibyśmy, gdzie tylko to możliwe, występować razem w służbie naszemu miastu, regionowi i ojczyźnie” – publicznie deklarował.

Na koniec kard. Stanisław Dziwisz złożył chrześcijanom i żydom życzenia. „Niech w tym nowym roku łączy nas pragnienie zjednania dla tej ziemi błogosławieństwa pokoju przez modlitwę i pracę. Niech Pan będzie z nami” – winał. jms

Trynitarz twórcą kaplicy w krakowskim więzieniu

Kardynał Stanisław Dziwisz poświęcił 7 stycznia 2012 r. nową kaplicę pw. Bł. Jana Pawła II w Zakładzie Karnym w Krakowie Nowej Hucie. Ofiarował relikwię – kroplę krwi bł. Jana Pawła II i spotkał się z funkcjonariuszami Służby Więziennej oraz przebywającymi tam osadzonymi. W spotkaniu uczestniczył również minister sprawiedliwości Jarosław Gowin. (...)

Z pomysłem nadania kaplicy wezwania bł. Jana Pawła II wystąpili wspólnie – kapelan zakładu o. Rafał Piecha OSsT (Zakon Trójcy Przenajświętszej od Wykupu Niewolników) oraz dyrektor placówki mjr Jacek Mróz. W okręgu krakowskim Służby Więziennej jest to już druga kaplica dla więźniów pod wezwaniem tego patrona. W więzieniu w Ruszcu regularnie uczestniczy w nabożeństwach kilkudziesięciu osadzonych. Za: www.trynitarze.pl

Metropolita poznański z wizytą w „Pallottinum”

Tradycyjnie po Nowym Roku, na zaproszenie dyrektora Pallottinum przybył z wizytą do naszego wydawnictwa J.E. Ks.

Abp Stanisław Gądecki – Metropolita Poznański. Spotkanie rozpoczęliśmy celebracją mszy św. W homilii ks. Arcybiskup nawiązał do zbliżającej się Epifanii i jej znaczenia, zarówno w pallotyńskim charyzmie jak i życiu każdego wierzącego. Po mszy św. zwiedziliśmy przepiękną szopkę w naszym pallotyńskim kościele, autorstwa br. Sebastiana Syski. Ks. Arcybiskup już dzisiaj był gotów zamówić podobną na przyszły rok do katedry. Ruchoma szopka naprawdę robi wrażenie.

Wspólne spotkanie przy herbacie, które miało miejsce po mszy św., było czasem na rozmowę o różnych aktualnych sprawach Kościoła, diecezji, wydawnictwa. Poinformowaliśmy Go m.in. o pracach przy elektronicznej wersji mszału na ołtarz. Ksiądz Arcybiskup był żywo zainteresowany aktualnymi pracami w Pallottinum. Po wspólnej modlitwie na zakończenie spotkania, pożegnaliśmy Arcypasterza.

Za: www.sac.org.pl

„W Drodze” pierwszy polski miesięcznik na Kindle

Wydawane w Poznaniu przez polskich dominikanów czasopismo „W drodze” jest pierwszym ogólnopolskim miesięcznikiem dostępnym w Kindle Store w największym na świecie internetowym sklepie Amazon.com. Dostępna na portalu wersja miesięcznika zawiera wszystkie artykuły wydania drukowanego. Przez pierwszych 14 dni gazetę można pobierać za darmo na dowolny rodzaj przenośnego czytnika Kindle. Po tym czasie czytelnicy zapłacą 3,99 USD za pojedyncze wydanie oraz 1,99 USD za numer w subskrypcji, a czytelnicy z Wielkiej Brytanii odpowiednio: 3,99 GBP i 1,99 GBP. Dzięki aplikacji Amazon Kindle miesięcznik „W drodze” można też czytać na iPadach z aplikacją Kindle oraz na urządzeniach z systemem Android.

„Dominikanie zawstydzą wielkich wydawców” - napisał o inicjatywie redakcji miesięcznika Robert Drózd ze specjali-

stycznego portalu swiatczytnikow.pl. Choć nie wroży miesięcznikowi sukcesu na miarę „Polityki”, to jednak zwraca uwagę, że „W drodze” jest pionierem wśród wydawnictw katolickich, dlatego „rzetelnie przygotowana wersja czytnikowa ma szansę przyciągnąć wiele osób”.

„Zdecydowaliśmy się na to, ponieważ coraz chętniej ludzie sięgają po przenośne czytniki pozwalające na nieograniczony dostęp do informacji. Aż 60 procent właścicieli e-booków w Polsce to właśnie posiadacze Kindle” – mówi redaktor naczelny „W drodze”, o. Roman Bielecki OP. „Mamy też wielu czytelników za granicą, którzy dopominali się o elektroniczną wersję naszego miesięcznika” – dodaje o. Bielecki.

Wydawany od 1973 roku przez Polską Prowincję Zakonu Kaznodziejskiego, „W drodze” ukazuje się obecnie w nakładzie 7,5 tys. egz. Za: www.dominikanie.pl

Refleksja tygodnia

ŚW. ARNOLD JANSSEN

15 stycznia obchodzimy uroczystość założyciela Zgromadzenia Słowa Bożego, Zgromadzenia Sióstr Służebnic Ducha Świętego oraz Służebnic Ducha Świętego od Wieczystej Adoracji Św. Arnolda Janssena. Oto jego życiorys.

Urodził się 5 listopada 1837 roku w Goch w prowincji Pruska Nadrenia niedaleko granicy niemiecko-holenderskiej. W 1844 roku rozpoczął naukę w miejscowej szkole

podstawowej. W cztery lata później otwarto jednak w Goch szkołę średnią, gdzie zdolniejsi chłopcy mogli kształcić się dalej. Do niej też zaczął uczęszczać młody Arnold.

Mając za sobą zaledwie półtora roku nauki w gimnazjum, we wrześniu 1849 roku, zgłasza się do Gaesdonck, gdzie w byłym klasztorze augustianów założono seminarium dla chłopców z wyższymi klasami gimnazjalnymi. Egzamin wstępny zdał

pomyślnie, jednak później jego braki okazały się na tyle duże, iż musiał powtarzać rok. Poza tym jednak nauka szła mu dobrze. Odkrył swoje upodobanie do matematyki. W językach zaś, które mniej mu odpowiadały, jedynie dzięki wielkiej pilności przewyciężał kłopoty.

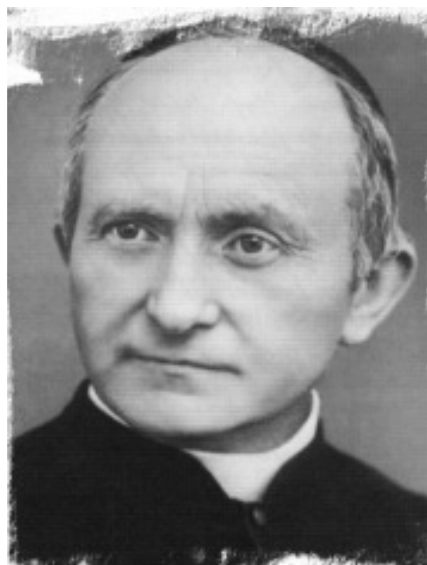
W 1855 roku udaje się do Münster, gdzie zdaje egzamin maturalny. Chciał teraz studiować teologię, ale ponieważ nie

ukończył jeszcze osiemnastu lat, a diecezja Münster miała wystarczającą liczbę kapłanów, biskup Müller zezwolił mu na studia matematyczne. I tak od jesieni tego roku słucha wykładów w Królewskiej Akademii w Münster. Około Wielkanocy 1857 roku przenosi się do Bonn. W maju 1859 roku przystępuje do egzaminów na wyższy stopień nauczycielski, które zdaje pomyślnie. Jeszcze przez dwa miesiące słucha wykładów z teologii w Bonn, po czym przenosi się do seminarium w Münster. 15 sierpnia 1861 roku otrzymuje święcenia kapłańskie.

Po święceniach od razu rozpoczyna pracę w gimnazjum w Bocholt. Prowadzi niższe klasy mając 24 lekcje tygodniowo. Uczy matematyki, łaciny, niemieckiego, francuskiego, geografii i kaligrafii. W międzyczasie pracuje także jako wikary w Bocholt. Wydaje również broszury propagujące Apostolstwo Modlitwy tak, że w 1869 roku mianowany zostaje jego dyrektorem diecezjalnym. W 1873 roku przenosi się do Kempen, gdzie zostaje duszpasterzem i nauczycielem w liceum Sióstr Urszulanek.

Tam rozpoczyna wydawanie miesięcznika „Mały Posłaniec Serca Jezusowego”, który miał pomagać w szerzeniu idei misyjnej. Pismo propagowało misję wewnętrzną, ale wskazywało również na rolę i potrzebę misji zewnętrznych, na posługę duszpasterską wśród emigrantów w USA oraz na doniosłość pracy misyjnej wśród pogan. W tym czasie dojrzewa pomysł wybudowania, na wzór Francji, Anglii, Włoch, pierwszego niemieckiego seminarium misyjnego. Arnold chce jednak być jedynie inicjatorem i ewentualnie starać się o pieniądze. Ale

spotkanie z Monsignore Raimondi, prefektem apostolskim z Hongkongu, odbywającym podróż mającą na celu pozyskanie ludzi dla misji chińskich, zmienia radykalnie jego zapatrywanie. I tak rodzi się konkretny plan.

Z uwagi na szerzący się Kulturkampf w rachubę wchodzi zasadniczo jedynie Holandia, a dokładniej bliska granicy diecezja Roermond. W ten właśnie sposób gospoda w Steylu, obok przystani promowej na Mozie, staje się początkiem nowego misyjnego dzieła. Dom misyjny poświęcony zostaje w święto narodzin Matki Boskiej – 8 września 1875 roku. Początkowo funkcjonuje jedynie jako dom przygotowujący księży do wyjazdu na misje. Bardzo szyb-

ko jednak okazuje się, że wspólnocie czegoś brakuje – potrzeba czynnika jednoczącego, a jednocześnie stymulującego. W ten właśnie sposób 15 czerwca 1876 roku podpisane zostają Statuty Domu Misyjnego, zaś Arnold Janssen i Jan Anzer składają pierwsze śluby zakonne – czystości, ubóstwa i posłuszeństwa.

W 1885 roku Arnold wybrany zostaje dożywotnim Przełożonym Generalnym Zgromadzenia. 7 grudnia 1889 roku – Arnold Janssen wprowadza cztery służące, pomagające dotychczas Siostrze Opatrzności Bożej, do domu opuszczonego przez francuskich kapucynów wracających do ojczyzny. Następnego dnia rozpoczynają one swój postulat, by stać się siostrami misyjnymi, Służebnicami Ducha Świętego. Dokładnie siedem lat później – 8 grudnia 1896 roku – zostaje zainaugurowana klauzurowa gałąź sióstr misyjnych: Siostry Służebnice Ducha Świętego od Wieczystej Adoracji.

W roku 1907 Arnold Janssen choruje coraz bardziej, przede wszystkim z powodu cukrzycy. 30 października 1908 roku dostaje pierwszego ataku apopleksji: prawa ręka odmawia posłuszeństwa. W dzień Wszystkich Świętych nie może już odprawić mszy św. Odchodzi do domu Ojca w piątek rano, 15 stycznia 1909 roku.

Beatyfikowany został w dniu 19 października 1975 roku w Rzymie. Uroczystej kanonizacji dokonał Ojciec Święty Jan Paweł II 5 października 2003 roku w Rzymie.
 Za: www.werbisci.pl

Wiadomości zagraniczne

Światowy kongres Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego

Wyzwaniom związanym z nową ewangelizacją poświęcony jest ogólnoswiatowy kongres Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego. Spotkanie odbywa się w Grottaferrata pod Rzymem i uczestniczą w nim kapłani, siostry zakonne oraz świeccy z ponad 20 krajów świata. Mówi uczestnicząca w spotkaniu siostra Bernadetta Turecka, przełożona Prowincji Polskiej Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Apostolstwa Katolickiego (Pallotynek).

„Zebranie generalne poświęcone jest tematowi «Być autentycznym apostołem Jezusa Chrystusa we współczesnym świecie». Jako rodzina palotyńska żyjąca w ponad 40 krajach świata pragniemy wspólnie zastanawiać się nad możliwością realizowania misji Jezusa Chrystusa we współczesnym świecie według wskazań Ojca Świętego. Dlatego też dokument synodu biskupów o nowej ewangelizacji jest naszym dokumentem roboczym, nad

którym w ciągu najbliższych dni będziemy się pochylać, by odszukać konkretne wezwania skierowane do rodziny palotyńskiej. Zjednoczenie Apostolstwa Katolickiego jest stowarzyszeniem na prawie papieskim. Żyją w nim siostry misjonarki apostolstwa katolickiego, księża pallotyni oraz ludzie świeccy. Wszędzie tam gdzie są obecni członkowie stowarzyszenia staramy się, by misję Kościoła wypełnić razem, by dać świadectwo, że Kościół katolicki jest Kościołem komunii. Jednym z tematów trwającego do 18 stycznia spotkania jest też konieczność większego zaangażowania ludzi świeckich w życie Kościoła”.

Zjednoczenie Apostolstwa Katolickiego zostało założone w 1835 r. w Rzymie, przez św. Wincentego Pallottiego i grupę jego duchownych i świeckich współpracowników. Aktualnie jego członkowie obecni są na wszystkich kontynentach

Za: Radio Watykańskie

Końcowy raport po wizytacji amerykańskich zakonnic w Watykanie

Do Watykanu dotarł raport końcowy po wizytacji apostolskiej w żeńskich zakonach w Stanach Zjednoczonych. W sumie przebadano niemal 400 zgromadzeń, do których należy 59 tys. sióstr.

Wszystkie wspólnoty musiały wypełnić szczegółowe kwestionariusze, a w najbardziej problematycznych, w co czwartej, gościła watykańska delegacja. Wizytacja trwała trzy lata. Była ona odpowiedzią Stolicy Apostolskiej na zapasę życia konsekrowanego w Stanach Zjednoczonych i kompletny brak powołań w większości zgromadzeń. Niektórym zakonnicom zarzucano też odstępstwo od nauczania Kościoła.

Kongregacja ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego po zapoznaniu się z nadesłanym do Watykanu raportem przedstawi własne wnioski. Zdaniem m. Mary Clare Millea,

która kierowała wizytacją, już teraz można powiedzieć, że przyniosła ona pozytywne rezultaty. „Zakonnice bowiem na nowo zrozumiały swą rolę w Kościele i społeczeństwie. Pogłębił się też dialog między różnymi zgromadzeniami” – podkreśla m. Millea. Z kolei amerykańskie agencje przypominają, że wizytacja apostolska nie wszędzie spotkała się ze zrozumieniem. Niektóre zgromadzenia kompletnie odmówiły współpracy z watykańską delegacją.

Jak poinformował rzecznik Stolicy Apostolskiej, obecnie raport jest studiowany w Watykanie, stąd za wcześnie na komentarze ze strony Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego. Dopiero „po dokonaniu głębszej analizy można oczekiwać ze strony dykasterii oceny efektów wizytacji” – stwierdził ks. Federico Lombardi.

Za: [Radio Watykańskie](#)

Polscy salezjanie objęli parafię w Sztokholmie

7 stycznia miała miejsce historyczna uroczystość przekazania nowej parafii, pod wezwaniem św. Botvida w Fittji (Sztokholm), salezjanom z Inspektorii św. Wojciecha z siedzibą w Pile. Wydarzenie to można nazwać historycznym, gdyż po raz pierwszy w historii inspektorii pilskiej, salezjanie objęli duszpasterstwo parafii w dużym Sztokholmie.

Pierwszym proboszczem nowej parafii został mianowany ks. Zdzisław Lepper SDB. Uroczystościom oficjalnego erygowania parafii i mianowania proboszcza parafii przewodniczył JE Ks. Biskup Anders Arborelius, ordynariusz katolickiej diecezji Sztokholmu. W uroczystości wzięło udział 15 kapłanów a wśród gości znaleźli się m.in. delegat ks. inspektora, ks. Witold Drzyzgiewicz, poprzedni rektor kościoła, ks. Mariusz Chamarczuk, proboszczowie miejscowych parafii i współpracownicy salezjanie na czele z ks. dyrektorem Ryszardem Flakiewiczem.

Niewielki kościół pod wezwaniem św. Botvida był szczelnie wypełniony miejscowymi wiernymi i gośćmi. Podczas Eucharystii ks. proboszcz nominat odnowił wobec biskupa miejsca ślubowanie przyrzeczeń kapłańskich. Ponadto ks. wikariusza biskupa odczytał dekret powstania nowej parafii i mianowania proboszcza. Całość była ujęta w pięknej liturgii przeplatanej śpiewami w wykonaniu różnych grup

narodowych. Na koniec Mszy św. ks. ekonom Witold Drzyzgiewicz, w imieniu ks. inspektora, podziękował ks. biskupowi za powierzenie parafii salezjanom. Wyraził również nadzieję na kontynuację współpracy na polu duszpasterskim i życzył nowemu proboszczowi wielu łask Bożych i opieki Matyki Najświętszej w prowadzeniu nowego dzieła.

Parafia św. Botvida położona jest na południe od Sztokholmu (około 15 km od centrum). Tworzą ją przede wszystkim imigranci z 40 narodowości, w liczbie ok. 4400. Najliczniejszą grupę stanowią: Polacy, Filipińczycy oraz pochodzący ze Sri-Lanki i Ameryki Południowej.

Po uroczystej Eucharystii miała miejsce wspólna agapa połączona z obficie zastawionym stołem różnych smakołyków. Dopelnieniem całej uroczystości były wystrzelone fajerwerki na cześć nowego proboszcza i nowej parafii. Gratulacji nie było końca...

Przejęcie parafii w obrębie dużego Sztokholmu napawa nadzieją i optymizmem, że posłannictwo salezjańskie w duchu ks. Bosko będzie jeszcze lepiej znane w środowisku szwedzkim i przyczyni się do duchowego rozwoju całej wspólnoty salezjańskiej im św. Jana Bosko w Sztokholmie. Za: [www.salezjanie.pl](#)

Ilu jest zakonników w kolegium kardynalskim?

35 purpuratów to zakonnicy – należą oni łącznie do 15 zakonów i zgromadzeń zakonnych. Najwięcej swych członków mają w Kolegium Kardynalskim jezuita – 8, w tym dwóch poniżej 80. roku życia, następnie franciszkanie i salezjanie – po 6, z tym że ci pierwsi mają 3 elektorów, a ci drudzy – 4. Trzech kardynałów należy do zakonu kaznodziejskiego (dominikanów), w tym dwóch ma prawa wyborcze, a dwóch do Zgromadzenia Kapłanów Najświętszego Serca Jezusowego (dehonianów); jednym z nich jest Polak kard. Stanisław Nagy (90 lat).

Pozostałe wspólnoty zakonne mają po jednym swym przedstawicielu wśród kardynałów. Jest w tym gronie jeden zakon wschodni – mnichów studytów, reprezentowany przez kard. Lubomyra Huzara, emerytowanego greckokatolickiego arcybiskupa większego kijowsko-halickiego (niespełna 79-letniego). Za: [www.deon.pl](#)

Nowy dyrektor Salezjańskiego Instytutu Historycznego

W perspektywie przygotowania do obchodów Dwustulecia urodzin Ks. Bosko Przełożony Generalny dostarczył nowego bodźca Salezjańskiemu Instytutowi Historycznemu (ISS), który w tych dniach obchodzi trzydziestolecie swojego istnienia.

W liście, który został wysłany do wszystkich członków ISS w dniu wczorajszym, 12 stycznia, ks. Pascual Chávez podał do wiadomości nazwisko nowego Dyrektora, a ponadto nawiska nowych członków, wskazując zadania w perspektywie 2015 r. Nowym Dyrektorem Salezjańskiego Instytutu Historycznego na czterolecie 2012-2015 został ks. José Manuel Prellezo, emerytowany profesor zwyczajny Wydziału Nauk Pedagogicznych UPS i zrzeszony członek Instytutu Historycznego od 1984 r.

Ks. José Manuel Prellezo, urodzony w Espiñama (Hiszpania) w 1932 r., od 1985 r. jest rezydentem Wizytatorii „Maryi Stolicy Mądrości” Papieskiego Uniwersytetu Salezjańskiego w Rzymie. Członek ISS od 2004 r., jest współautorem „Dizionario di Scienze dell'Educazione” (Editrice LAS) i autorem edycji hiszpańskiej „Wspomnień Oratorium” (Editorial CCS, Madrid).

Za: [www.infoans.org](#)

Rok Kolbiański u chorwackich sercanów

8 stycznia, w święto chrztu Pańskiego, ulicami parafii pw. Matki Kościoła i św. Maksymiliana Kolbego w Zagrzebiu – Trnoviča, odbyła się procesja ku czci św. Maksymiliana Kolbego, drugiego patrona prowadzonej przez sercanów parafii. Procesja miała miejsce w obchodzonej właśnie we wspólnocie Roku Kolbiańskiego.

Procesja odbyła się w godzinach wieczornych, a wzięli w niej udział liczni parafianie, a szczególnie ministranci. Od 14 sierpnia ubiegłego roku do 10 października tego roku w parafii sercanskiej w Chorwacji trwa rok Kolbiański. Procesja związana była także z przypadającą 118. rocznicą urodzin i chrztu Rajmunda Kolbe, 70. rocznicą jego męczeńskiej śmierci, 40. rocznicą ogłoszenia błogosławionym i 30. rocznicą ogłoszenia go świętym. Przez cały ten okres wierni modlą się za rodziny, a zwłaszcza za młodzież, aby została wierna obietnicom danym na chrzcie świętym. Procesję prowadzili proboszcz i wikary. Uczestnicy mieli ze sobą zapalone świece.

W czasie Roku Kolbiańskiego odbyła się uroczystość poświęcenia i zamontowania dzwonów. Największy dzwon o wadze ponad 900 kg ma na imię św. Maksymilian i jest dziełem rodzin z parafii. Odbyła się również pielgrzymka do Polski, do miejsc

w Polsce związanych z życiem i działalnością i śmiercią świętego: Zduńskiej Woli, Niepokalanowa i Oświęcimia. W każdy 13. Dzień miesiąca trwały nabożeństwa ku czci Niepokalanej, którą Maksymilian Kolbe bardzo kochał, a wielu parafian bierze udział w odprawianiu pięciu pierwszych sobót miesiąca. Rok Kolbiański zakończy się Mszą dziękczynną w październiku. Za: www.sercanie.pl

Mindanao ciągle potrzebuje pomocy

Dramat ludności dotkniętej katastrofalnym tajfunem na filipińskiej wyspie Mindanao zniknął z medialnych doniesień. Tymczasem tysiące ludzi wciąż potrzebuje pomocy. Mowa szczególnie o najuboższych. Pomoc rządowa wydaje się być nieudolna i nieprzemysłana.

Choć od przejścia tajfunu, który wywołał powódź mija już prawie miesiąc centra ewakuacyjne wciąż są pełne. Wielu ludzi wciąż ma nadzieję na odnalezienie swych bliskich, których ciała do tej pory nie zostały zidentyfikowane. Dramatyczny bilans grudniowej tragedii to 2 tys. ofiar – zabitych i zaginionych.

„Brakuje przemyślanych inwestycji ze strony władz takich jak chociażby zakup ziemi pod domy dla powodzian. W najbardziej dotkniętym skutkami tajfunu mieście Cagayan de Oro wciąż w wielu dzielnicach brakuje wody pitnej. Ludzie mieszkają w 19 ośrodkach, w których panują fatalne warunki higieniczne, brakuje chociażby wystarczającej liczby toalet” – mówi pracujący na Mindanao ks. Dariusz Drzewiecki ze Zgromadzenia Księża Marianów. Zakonnik podkreśla, że w centrach pozostają tylko ci, co muszą, czyli najbiedniejsi z

biednych. Jak ktoś ma rodzinę, która może mu pomóc to jak najszybciej stamtąd ucieka.

Polscy misjonarze pracujący w sanktuarium Miłosierdzia Bożego w El Salvador starają się skierować swą pomoc głównie to tych ludzi, o których nikt nie myśli. „Zorganizowaliśmy systematyczne dożywianie 500 niemowląt do pierwszego roku życia, a także kobiet w ciąży. Dostarczamy im mleko. Ponieważ zależy nam na tym by dzieci jak najszybciej mogły wrócić do szkoły 1,5 tys. dzieci kupiliśmy pełne wyprawki szkolne, łącznie z tornistrami. Wielu innych uczniów otrzymało częściową pomoc w postaci zeszytów, ołówków, czy długopisów” – podkreśla ks. Drzewiecki.

Z ustaleń sztabu kryzysowego wynika, że w Cagayan de Oro pomocy potrzebuje 7 tys. dzieci. Pomoc w zdobyciu wykształcenia stanowi jedną z najlepszych inwestycji w przyszłość. Dlatego też misjonarze zaczęli opłacać szkołę i utrzymanie dwojgu dzieci, które straciły oboje rodziców, a także dziewczynie, który cudem przeżyła. Uczepiona do pnia drzewa płynęła 77 km przez morze. Nie brakuje też akcji jednorazowych. Jedną z nich była pomoc żywnościowa dla 300 mieszkańców wioski,

która zupełnie została zmyta z powierzchni ziemi. Jedyne budynki, który się tam ostał to kaplica Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Pytany o najpilniejsze potrzeby ofiar tajfunu ks. Drzewiecki wskazuje, że ci ludzie potrzebują narzędzi pracy, by znów móc zacząć zarabiać na siebie. „Planujemy np. zakup rowerów i motorowerów żeby mogli wrócić do pracy. To są naprawdę biedni ludzie. Niektórzy przed tajfunem zajmowali się tym, że sprzedawali jajka na ulicy” – mówi misjonarz.

Filipińczycy nie tylko czekają na pomoc, ale sami też wspierają ofiary tajfunu. W prowadzonym przez marianów sanktuarium Miłosierdzia Bożego zbierano na ten cel ofiary. Z tych pieniędzy zostały zakupione m.in. garnki dla ponad 500 osób. „Rzecz może wydawać się banalna, ale trzeba sobie zdać sprawę z tego, że powodzianie dostają ryż, którego potem nie mają w czym ugotować. Nie mogą też przegotować wody do picia, co w warunkach zagrożenia epidemią ma niebagatelne znaczenie” – podkreśla ks. Drzewiecki. Misjonarze zapewniają, że każdy przekazywany im grosz przeznaczony jest obecnie na pomoc doraźną, a w dalszej perspektywie otrzymywane fundusze przeznaczone zostaną m.in. na budowę domów dla powodzian.

Ofiary można wpłacać na konto Zgromadzenia Księża Marianów: Zgromadzenie Księża Marianów, Sekretariat Misyjny, ul. Św. Bonifacego 9, 02-914 Warszawa, PKO BP SA Oddział 13 w Warszawie, nr 35 1020 1068 0000 1602 0067 2329, z dopiskiem „Dla ofiar tajfunu – Filipiny”

Za: RadioWatykańskie

Zapowiedzi wydarzeń

Zapowiedź uroczystości Roku Jubileuszowego pallotyńów

W niedzielę, 22 stycznia 2012 r. rozpoczyna się obchody Jubileuszu 50-lecia kanonizacji św. Wincentego Pallottiego. Uroczystości odbędą się w pallotyńskiej parafii św. Wincentego Pallottiego, przy ul. Skaryszewskiej 12 w Warszawie. Eucharystii, która odbędzie się o godz. 12.30, będzie przewodniczył abp Celestino Migliore, nuncjusz apostolski w Polsce. W czasie tej Mszy św. przedstawicielka Zarządu Generalnego Sióstr Misjonek Apostolstwa Katolickiego przekaze Krzyż-Relikwie, z którym św. Pallotti został po śmierci złożony do grobu. Wydarzenie będzie transmitowane na antenie katolickiego Radia Maryja i TV Trwam.

Hasło pallotyńskiego roku jubileuszowego brzmi: „Pallotti. Świętość dla Apostolstwa”. Po uroczystej inauguracji Roku Jubileuszowego w każdym miesiącu (w niedzielę, około 22 dnia każdego miesiąca), w różnych miejscach, gdzie skupiona jest Rodzina Pallotyńska, odbędzie się odbywać uroczysta celebrowanie 50-lecia kanonizacji św. W. Pallottiego. Temat przypisany do określonych miejscowości ma wyrażać specyfikę pallotyńskiej obecności w danym regionie Polski, a jednocześnie wpisując się w ciąg całorocznych obchodów, w czasie których ukazywane będą charakterystyczne rysy życia i świętości św. W. Pallottiego. Jubileuszowemu pielgrzymowaniu będzie towarzyszyć znak peregrynacyjny: Krzyż-Relikwia.

Za: www.pallotyni.org

Kurs dla kierowników duchowych w Krakowie

Szkoła Formatorów, działająca przy Akademii Ignatianum w Krakowie, organizuje kurs formacyjny kierowników duchowych. Jest on przeznaczony dla księży i sióstr zakonnych.

Program kursu obejmuje tematykę teologiczną, duchową i psychologiczną kierownictwa duchowego. Zajęcia będą miały charakter teoretyczny i praktyczny. Podczas nich będą podejmowane następujące tematy: odróżnianie problemów duchowych od osobowych, rozeznawanie powołania; prowadzenie osób na drodze życia duchowego, ale także w kryzysach, z problemami seksualnymi i zaburzeniami psychicznymi. Będzie też mowa o tym, jak

śłuchać innych, prowadzić rozmowy i uczyć pracy nad sobą.

Zajęcia będą się odbywać od lutego do czerwca 2012 roku, w każdą 3 sobotę miesiąca, od godziny 10.30 do 16.30. Każdorazowo będzie się na nie składać sześć godzin wykładowych i warsztatów. Początek zajęć 18 lutego 2012 roku o godzinie 10.30.

Zajęcia będą prowadzone przez następujących wykładowców: o. Krzysztof Dyrek sj, o. Mieczysław Kozuch sj, o. Józef Augustyn sj, s. Aleksandra Huf sssp, p. Danuta Piekarcz, o. Szymon Hiżycki osb, o. Jacek Kiciński cmf, o. Eugeniusz Jendrzej sj, o. Kazimierz Trojan sj.

Zgłoszenia proszę kierować na adres:

o. Krzysztof Dyrek sj
ul. Kopernika 26
31-501 Kraków
kdyrek@jezuici.pl
zjdyrek@cyf-kr.edu.pl

Tydzień Kultury Hebrajskiej w franciszkańskiej uczelni w Toruniu

W dniach od 15 do 22 stycznia 2012 będzie miał miejsce II Tydzień Kultury Żydowskiej organizowany przez Wyższą Szkołę Filologii Hebrajskiej w Toruniu.

Na to bardzo kulturalne wydarzenie złożą się min. wykłady, pokazy filmów o tematyce żydowskiej nagrodzonych na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym „Żydowskie

Motywy”, wernisaże, warsztaty plastyczne, można będzie też skosztować kuchni żydowskiej. Program muzyczny imprezy uświetni krakowski zespół Klezzmates. Szczegóły już niebawem na stronie internetowej Szkoły i nie tylko. Wstęp na wszystkie wydarzenia Tygodnia jest oczywiście bezpłatny, serdecznie zapraszamy!

Wyższa Filologii Hebrajskiej w Toruniu jest Uczelnią niepubliczną. Założycielem i właścicielem Uczelni jest Prowincja Św. Franciszka z Asyżu Zakon Braci Mniejszych Franciszkanów w Polsce.

Wyższa Szkoła Filologii Hebrajskiej jest pierwszą tego typu uczelnią w Europie. Uczelnia stwarza dogodny warunki do współpracy z innymi ośrodkami naukowymi w kraju i zagranicą. Organizowane konferencje, sympozja oraz seminaria mają charakter otwarty i są skierowane zarówno do studentów oraz doktorantów z kraju, jak również z zagranicy.

Za: www.franciszkanie.net

XXI sympozjum dla księży rekolekcyjnych, ojców duchownych i spowiedników kapłańskich

W dniach 23-26 stycznia 2012 roku, na Jasnej Górze (Częstochowa) będzie miało miejsce XXI Sympozjum dla księży rekolekcyjnych, ojców duchownych i spowiedników kapłańskich, organizowane od 1982 r. przez Komisję Episkopatu ds. Duchowieństwa.

Serdecznie zapraszamy Ojców duchownych diecezjalnych i dekanalnych; Rekolekcyjnych, głoszących konferencje dla kapłanów; Spowiedników kapłanów i osób konsekrowanych oraz Kapłanów zainteresowanych do udziału w XXI Sympozjum, które jednocześnie ma charakter rekolekcji kapłańskich

Pełny program Sympozjum znajdziecie na www.zyciezakonne.pl w Zapowiedziach wydarzeń.

WITRYNA TYGODNIA

RADOŚĆ FRANCISZKAŃSKA. DUCHOWOŚĆ I LITERATURA Nowa książka o. Damiana Synowczyka OFMCap i Agnieszki Kruszyńskiej

W duchowości franciszkańskiej i w literaturze zasilanej tą duchowością, wyrosłej z niej, koncepcja radości ma miejsce poczesne, acz nierzadko w obiegowych, potocznych sądach – niebezpiecznie słycające, sprowadzane do nastroju dzieł malarzkich i literackich.

Rzecz oczywista, że ów nastrój także ma swoje znaczenie, lecz jest ledwie jednym z odblasków franciszkańskiej radości – kategorii złożonej, głębokiej i pod wieloma względami podstawowej dla obrazu literatury franciszkańskiej. Zagadnienie radości stanowi temat interesujący tak dla badacza duchowości, jak dla badacza literatury. W tym szczególnym wypadku, gdy przekaz słowny przynależy jednocześnie do duchowości i do literatury; gdy realizacja norm piśmiennictwa hagiograficznego jest zarazem dowodem przeżywania i doświadczania wiary; gdy jednym słowem modlitwa splata się z literaturą – wówczas interdyscyplinarność ujęcia staje się koniecznością.

Informacja księgarska:

RADOŚĆ FRANCISZKAŃSKA
duchowość i literatura
Agnieszka Kruszyńska
Kazimierz Synowczyk OFMCap
Str. 280, format 14,5 x 21 cm, twarda oprawa, cena 29,50 zł
Książkę prosimy zamawiać:
Wydawnictwo OO. Bernardynów
CALVARIANUM
ul. Bernardyńska 2, skr. p. 765
30-960 Kraków
tel. 12 422-16-50 wew. 73 lub tel./fax 12 432-22-30
e-mail: wydawnictwo@calvarianum.pl

Zapraszamy do księgarni:
www.calvarianum.pl